

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

4/2024
33. årgang

*Jesu, hans Sønn's blod
rensar oss fra all synd.*

1 Joh 1,7

I dette nummeret:

- Har Gud forkastet sitt folk Israel?
- Fra mørket til Guds forunderlige lys
- Bjørn Eidsvåg – en kvalifisert vranglærer

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om ”Skriften alene”, ”rettferdigjørelsen ved tro på Kristus alene” og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy, eiendomsmegler Edvard Jekteberg og pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, IT-rådgiver Jostein Berre, Mangor Goa, avd. leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg, økonomileder Finn-Widar Knutzen, lektor/sivilingeniør Kåre Nordpoll, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, økonomileder Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro tilsendt som PDF i e-post.

Skriv til:

btpost@bibelsk-tro.no
og oppgi navnet og adressen din.

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Mobil: 959 21 195

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Jærprint
Tlf: 952 99 844

Forsidebilde:
JillWellington

Har Gud forkastet sitt folk Israel? <i>Leder. Av Eivind Gjerde</i>	4
Hilsen til Guds folk <i>Andakt. Av Göran Holmgren</i>	6
Du er innbudt til bryllup i himlen <i>Sang. Av John Jensen</i>	7
En soning for verdens synd! <i>Bokklipp. Av Ludvig Hofacker</i>	8
Fra mørket til Guds forunderlige lys <i>Trossannhet. Av Olav Hermod Kydland</i>	9
Gjennom død til liv <i>Bokklipp. Av Ole Hallesby</i>	11
Trengselen – velsignelsens kongevei <i>Bokklipp. Av Hans Erik Nissen</i>	14
Christian Scriver og Sjeleskatten <i>Bladklipp. Av Gunnar Juelsson</i>	16
Apologetikk og kristen tro <i>Fra troens slagmark. Av Roy Thronsen</i>	19
Åndens pant <i>Bladklipp. Av Carl Olof Rosenius</i>	23
Uten sannhet finnes hverken kjærlighet eller frihet <i>Aktuelt emne. Av Kjell Skartveit</i>	23
Evig kjærlighet <i>Boklipp. Av Jens Marius Giverholt</i>	25
Lov og tak og evig ære være deg, Guds Son <i>Sang. Av Thomas Kingo</i>	25
Bjørn Eidsvåg – en kvalifisert vranglærer <i>Aktuelt emne. Av Gunnar Holth</i>	25
Jesus lærer oss å forstå Bibelen <i>Bokklipp. Av Carl Fredrik Wisløff</i>	27
Bibelsamling på Audnastrand	29
Hvor underlig er du i alt hva du gjør <i>Sang. Av Emil Gustavsson</i>	32

Tenk når engang med utildekket øye
Jeg ham skal se som her jeg trodde på!
Tenk når jeg der mitt kne for ham skal bøye,
Når jeg med takk skal for hans ansikt stå!

(Nr 894 vers 4 i Sangboken)

Har Gud forkastet sitt folk Israel?

AV EIVIND GJERDE

La svaret være helt klart: NEI! Gud har ikke forkastet sitt folk, og han kommer heller aldri til å gjøre det. Det jødiske folket er fortsatt Guds folk og israelittene kalles Guds folk i Det nye testamentet. I Romerbrevet, som er det læremessige hovedbrevet i Det nye testamentet, kan vi lese følgende i kapittel 11,1-5: *“Jeg sier altså: Har da Gud forkastet sitt folk? Langt derifra! Også jeg er jo en israelitt, av Abrahams ætt, av Benjamins stamme. Gud har ikke forkastet sitt folk, som han forut kjente. Eller vet dere ikke hva Skriften sier i avsnittet om Elia? – hvordan han står fram for Gud og anklager Israel: Herre, dine profeter drepte de, og dine altere rev de ned. Jeg ble alene tilbake, og meg står det etter livet. Men hva er Guds svar til ham? Jeg har latt det bli tilbake en rest for meg, sju tusen mann som ikke har bøyd kne for Ba`al. På samme vis er det også i den tiden som nå er, blitt igjen en rest i kraft av Guds nådes utvelgelse.”*

Profeten Elia kjente seg svært så alene i Israel i sin tid. Han trodde ikke at det fantes flere gudfryktige i landet, men han tok feil. Det var enda syv tusen gudfryktige menn hvis hjerte hang ved Herren. Slik var det også på Paulus sin tid. De fleste jødene ville ikke ta imot Jesus Messias som frelser. Men det var noen. Det var atskillige tusen som lot seg frelse da som på Elias tid.

Guds folk Israel er ikke forkastet, og Gud har svært store planer med sitt folk med tanke på fremtiden. I Romerbrevet kapittel 11 leser vi videre at i den siste tiden, etter hedningenes fylde er kommet inn i Guds rike, vil tiden være inne for Israel. Hele Israels folk skal bli frelst når Jesus Messias kommer igjen og frir dem ut. Folkets synder vil bli tatt bort, og Israels omvendelse vil få de mest herlige åndelige og fysiske følger for hele verden: *“For er verden blitt forlikt med Gud ved deres forkastelse,*

hva annet vil da deres antakelse bli enn liv av døde.” Rom. 11,15.

Mye tyder på at Israels omvendelse vil skjer gjennom en forferdelig trengsel. Jødene har lidd svært mye opp gjennom historien, og deres lidelser i dag er store. Det ser ut til at de bare vil bli verre før de tar slutt ved Jesus Messias sitt komme. Vi som ikke tilhører det jødiske folket i Israel i dag, er ikke i stand til å forstå det enorme presset og de lidelsene de er utsatt for. Vi kan bare ane hva de går gjennom i dag, men det enorme hatet fra islam, marxister, sosialister, fra FN og mange land i EU. Men takk og lov så skal deres lidelser en dag ta slutt, og Guds fred og velsignelse vil regne over dem og de andre folkeslagene rundt dem.

I lys av det grusomme terrorangrepet 7. oktober 2023, der tungt bevæpnede terrorister fra den islamistiske terrororganisasjon Hamas, slaktet, brente, mishandlet, voldtok og drepte 1200 uskyldige israelske menn, kvinner og barn, kunne vi blitt fristet til å spørre: Har Gud forkastet sitt folk? Har han glemt dem? Hvorfor måtte dette skje?

Gud har ikke glemt sitt folk. De er ikke forkastet. Vi kjenner ikke Guds planer med Israel til fulle, men det vet vi at han vil bøye deres hjerter i den siste tiden ved trengsler. Bare gjennom lidelser vil hele folket rope til ham om frelse og utfrielse. Gud Far vil sende sin Sønn, Jesus Messias til frelse for den resten som er igjen av Israel. Hos profeten Hosea 5,15 kan vi lese et bibelavsnitt som kan kaste lys over det som nå skjer i Israel. Herren Israels Gud taler til sitt folk som har vært utro mot ham ved sin avgudsdyrkelse: *“Jeg vil gå min vei, jeg vil vende tilbake til mitt sted, inntil de erkjenner seg skyldige og søker mitt åsyn. I sin trengsel skal de søke med meg alvor.”* Hos 5,15 Trengselen vil føre til at hele folket vil søke Jesus Messias når han kommer igjen og setter

sine føtter på Oljeberget, som profeten Sakarja har forutsagt i kapitel 14,14.

Samtidig vil det bli en dom for alle som står Israel og jødene imot. Israels Gud våker over sitt folk. Han tåler verken den uretten som jødene selv begår, eller den som blir gjort mot dem. I forbindelse med Jesus Messias andre komme, vil alle de nasjonene som har gått mot Israel bli dømt: De skal etter profeten Joel bli dømt etter to forhold. For det første vil de nasjonene bli dømt som har spredt jødene rundt om i verden. For det andre vil de nasjonene bli dømt som deler opp Israels land: *“For se, i de dager og på den tid, når jeg gjøre ende Judas og Jerusalems fangenskap, da vil jeg samle alle hedningefolk og føre dem ned til Josjafats dal. Der vil jeg holde rettergang med dem på grunn av Israel, mitt folk og min arv, fordi de spredte dem blant hedningefolkene og delte mitt land.”* Joel 3,6-7.

Denne profetien er en alvorlig advarsel mot alle som vil dele opp Israels landområde og gi det til andre nasjoner. Særlig aktuelt er det i dag når mange land i verden går inn for at det skal opprettes en såkalt palestinsk stat ved siden av staten Israel. Politikerne kalle dette for tostatsløsningen. Den 22. mai gikk statsminister Jonas Gahr Støre og utenriksminister Espen Barth Eide ut og sa at Norge har anerkjent Palestina som egen stat. De mener at dette skal kunne legge grunnlaget for forhandlinger som kan føre til en varig fred i Midøsten. Vi må spørre: Hvor virkelighetsfjern og naiv er det mulig å bli. Alle som har kjennskap til islam, som vil bli den dominerende religionen i denne staten, vet at Palestina vil bli en terrorstat. Israel trakk seg ut av Gaza i 2005. Det som de fikk til takk, var bloddryppende islamistisk terror. Slik vil det bli med en eventuell fremtidig palestinsk stat også. Islamistene i Gaza, Judea og Samaria er ikke ute etter en tostatsløsning overhodet. De er ute etter en islamsk stat uten jøder.

Hvor skjer alt dette fremfor våre øyner? Hvorfor dette demoniske og grenseløse hatet mot Israel som vi finner i islam og som en eventuell Palestinsk stat vil være helt besatt

av? Svaret er at Satan som er Guds og alle menneskers bitre fiende, ønsker å utslutte Israel og jødene. Akkurat det som Hamas håpet på at de kunne starte med å gjøre 7.oktober. Det egentlige målet med å utslutte jødene og den jødiske staten, er å prøve å hindre Jesu Kristi gjenkomst på Oljeberget i Jerusalem.

Bibelen, Guds Ord viser med stor tydelighet at jødene skal være tilbake i sitt land når Jesus Kristus kommer tilbake. Rom. 11:25-27 sier at hele Israel skal bli frelst i den siste tiden. *“Forherdelse er for en del kommet over Israel, inntil hedningenes fylde er kommet inn. Og slik skal hele Israel bli frelst som det står skrevet: Fra Sion skal befrieren komme. Han skal rydde bort ugudelighet fra Jakob. Og dette skal være min pakt med dem, når jeg ar bort deres synder.”*

I denne onde tiden der åndskampen raser mellom Gud Far og Jesus Messias på den ene siden, og Satan og alle hans medløpere på den andre siden, må Guds folk i Norge og alle land be om frelse for jødene og muslimene. Og vi må la vår røst lyde overfor politiske ledere som setter vårt land i fare med sitt aktive hat mot Gud og hans folk Israel.

Gud har ikke forkastet sitt folk. Han våker over det som sin øyensten: *“For den som rører ved dere, rører ved hans øyensten.”* Sakarja 2,12□

”Normløst”

”Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge”

En bok av Kjell Skartveit

Boka koster kr 350 + porto.

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

Hilsen til Guds folk

AV GÖRAN HOLMGREN

“Dere som er unkommet fra sverdet: dra bort, stans ikke! Kom Herren i hu fra det fjerne land og minnes Jerusalem!” Jer 51,50.

På tross av at dette verset står midt i en domsprofeti over Babel, rettes budskapet først og fremst til Guds eiendomsfolk, som var i fangenskap i Babel. Men bibelverset er samtidig en viktig påminnelse for troens folk i dag. Guds barn er i fremmed land så lenge de er her i verden. Alle som lever troens skjulte liv med Kristus i Gud (Kol 3), hører himmelen til. Ja, Skriften sier at *“vi har vårt hjemland i himmelen”* Fil 3,20, selv om vi fortsatt lever her på jorda. De som av nåde har fått fred med Gud og er unkommet fra Herrens vredes sverd, behøver Herrens oppfordring:

“Dere som er unkommet fra sverdet: dra bort, stans ikke!”

Det samme rådet som Lot fikk i Sodoma, gjelder i åndelig forstand enhver kristen:

“Fly for ditt liv! Se deg ikke tilbake og stans ikke ...” 1 Mos 19,17.

La ikke synden og verden fange deg igjen om du har blitt et Guds barn! Det er farlig å kaste lengselsfulle blikk tilbake til verden. Jesus minner oss om Lots hustru, som så seg tilbake og ble til en saltstøtte:

“Kom Lots hustru i hu!” Luk 17,32.

Djevelens snarer er så lumske og svært nær oss – det er bare noen tastetrykk unna på mobilen eller PC-en.

Herrens oppfordring om å fly – *“dra bort, stans ikke!”* – fra djevelens fristelser, har vært aktuell for Guds folk til alle tider. I 1798 skrev Lars Linderot:

“Ingen vinner frem til den evige ro, som seg ei veldig fremtrenger. Sjelen den må utstå en kamp for den tro, hvorav vår salighet henger.”

Guds barn skal ikke bare akte seg for å fly fra alt ondt og skadelig som djevelen og verden lokker med – fremfor alt må Guds barn ha sitt

feste i Herren Jesus Kristus. De gammeltestamentlige ordene er veldig aktuelle i denne sammenhengen:

“Kom Herren i hu fra det fjerne land” Jer 51,50.

Her i verden er Guds barn gjester og utlendinger. De hører ikke hjemme her, de er bare på gjennomreise. De er i “fjerne land”. Guds folk hører himmelen til. Derfor trenger vi å be om nåde, slik at ikke noe i denne verden får makt over oss gjennom vårt tanke- og hjerteliv.

Glem ikke Herren Jesus, din Frelser! Vi er alle åndelig glemske. Kanskje er det derfor vi også konkret trenger å sette opp ”huskelapper” på f eks kjøleskapsdøra, skrivebordet eller ved PC-en. Den onde lurer oss lett til å tro at alt annet er viktigere enn å minnes.

På huskelappen kan du skrive:

“Kom Jesus Kristus i hu, han som er reist opp fra de døde” 2 Tim 2,8.

Apostelen sier:

“... med blikket festet på Jesus, han som er troens opphavsmann og fullender” Heb 12,a.

Jesus er synderes eneste redning, vårt eneste håp. Det er bare den som lever i troens samfunn med Frelseren, som med tillit og glede kan se framover, oppover og hjemover. På veien til vårt rette hjemland trenger vi også formaningen:

“Minnes Jerusalem!” Jer 51,50 (på svensk: “Låt Jerusalem vara i era hjärtan!”)

Dette er en påminnelse om å ikke glemme målet: det himmelske Jerusalem. Der skal Guds folk ha sitt hjerte. La oss gjøre som Daniel, da han var i fremmed land. I øverste etasje på huset sitt, hadde han et lønnkammer. Dit gikk han tre ganger om dagen. Han åpnet vinduet med retning mot Jerusalem og ba. Jerusalem var i hans hjerte hele tiden.

Forts. s. 8 ►

DU ER INNBUDT TIL BRYLLUP I HIMLEN

Av John Jensen

1. Du er innbudt til bryllup i himlen:
Du er ønsket velkommen av Gud!
Å, så riv deg da løs ifra vrimlen,
Kom idag når han sender deg bud!

Kor: Du er innbudt til bryllup i himlen.
Det er du som skal være hans brud.
La han rive deg løs ifra vrimlen.
Kom i dag når han sender deg bud!

2. Alt er ferdig, i himlen de venter.
Ja, de venter, de venter på deg.
Snart så kommer han selv ned og henter
de som går på den himmelske vei.

3. Hør, min venn, si meg, hva vil du svare,
nå når budet fra himlen deg når?
Vil du gjøre deg rede og fare,
svare ja, nå når kallet du får?

Vi trenger i bønn og over en åpen Bibel puste inn den himmelske luften, for å utholde det verdslige miljøet vi utsettes for – med all dens påvirkning og fristelser.

Vi skal ikke glemme eller forsømme våre jordiske oppgaver, men det gjelder å få et rett perspektiv på alt. Jesus har sagt:

“Søk da først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg!” Matt 6:3.

Fra Pietisten nr. 3-2024, med tillatelse fra forfatter □

En soning for verdens synd!

AV LUDVIG HOFACKER

Se det Guds lam, som bærer verdens synder. Verdens! Hvor alminnelig, hvor vidt omfattende! Altså ikke bare sine landsmenns synder, ikke bare Guds folks synder, ikke bare dette eller hint fromme menneskes synder, ikke bare sine utmerkede tjeneres synder, – å nei, verdens synder har Han tatt bort. Altså er alle menneskers sjeler ervervet, vunnet, forløste og forsonet – hele verdens folkeslags synder, de sorte, de brune, de hvite menneskers synder har vår frelser båret. Sjæl, bedrøvede sjæl! Det er frydefulle ord, det er et gledens budskap, at verdens synder ble tatt bort. Så angår det altså også deg, også meg – også jeg er regnet med, også på min arme syndige sjæl har den trofaste frelser tenkt, da Han tiltrådte sin tunge gang til Getsemane og Golgata. Er det mulig, også på meg? Ja, slik er det! Johannes bevitner det, apostlene roper det ut: ”Denne er en soning for verdens synder.” Det sier de trøstige. Det er en alminnelig forbarmelse, en alminnelig nåde, som følgelig også kommer meg til gode, fritt og fullstendig. Det er noe å tilbe for, det er noe å takke for, det er en gjenstand for uopphørlig lov og pris. Nå behøver ingen synder å fortvile mer – den som fortviler, han nedsetter Guds ære – den som angres sin synd, han være hvem han vil, han skal komme til ære – dersom Hans synder enn var som purpuret, så skal de bli hvite som snøen – om de enn var som skarlagetenets farge, så skal de likevel bli som den hvite ull i lammets blod.

O gled deg, gled deg, hjerte!
Du skal din frelser se,
Som ved sin død og smerte
deg åpnet himlene –
Du der med takk skal trede
din venn så ganske nær
Og skue Ham med glede,
som Han i sannhet er. □

Danmark:

Kjøp boken "Under nådens himmellys"
av Olav Hermod Kydland!

Kontakt: Immanuel Fuglsang,
Herning, enten på Mobil 5088 0624
eller mail: im.fuglsang@gmail.com

110 danske kroner + porto.

Der vil blive afgivet en samlet
bestilling til Norge for danske læsere.
Og kontakt vil derefter tilgå de pågæl-
dende bogkøbere med oplysninger
om levering samt betalingsmåde til en
dansk opsamlingskonto.

Norge:

Se side 31.

Fra mørket til Guds forunderlige lys

AV OLAV HERMOD KYDLAND

“Han er den som fridde oss ut av mørkets makt og satte oss over i sin elskede Sønnns rike. I ham har vi forløsningen, syndenes forlatelse” Kol 1,13-14.

Gud som har skapt hele universet og mennesket, viser sin kjærlighet overfor menneskeheten ved å sende sin enbårne Sønn til verden, for å frelse hvert enkelt menneske fra fortapelsen (Joh 3,16).

Jesus er den 2. person i guddommen, født av Faderen fra evighet av. Alt er skapt ved og til Sønnen.

I tidens fylde kom han til jord, født av jomfru Maria i Davids stad, Betlehem. Han er sann Gud og sant menneske, Gudmenneske uten noen som helst analogi i universet eller i historien. Fra evigheten av var det avgjort at han skulle komme til jorda for å frelse menneskene fra deres synder. Derfor er det Den treenige Gud høyeste ønske og mål å frelse hvert enkelt menneske fra mørkets makt.

Følgelig fridde Gud alle som lot seg frelse, ut fra mørkets makt og satte dem over i hans elskede Sønnns rike.

Ved syndefallet ble de to første mennesker skilt fra Gud på grunn av sin ulydighet. Ved Adams fall kom synden inn i verden. Gud sa til slangen: *“Fiendskap setter jeg mellom deg og kvinnen, mellom din ætt og hennes ætt. Han skal knuse ditt hode, og du skal knuse hans hæl”* 1 Mos 3,15.

Bibelen kaller djevelens rike for “mørket”. Alle som ikke tror og bekjenner seg til Jesus Kristus er under innflytelse av og bundet av dette mørket.

Hvem har tilranet seg makten i dette mørket? Guds ord sier: *“For vi har ikke kamp mot kjøtt og blod, men mot maktene, mot myndighetene, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet”* Ef 6,12.

Dette ord viser oss at Guds folk har mange

fiender (makter) som gjør alt som er mulig for å hindre menneskene for å få eller ha samfunn med Den treenige Gud.

Ved syndens bedrag driver Djevelen og hans åndehær sitt spill ved alle mulige forførelser og forfølgelse for å hindre det enkelte mennesket fra å få kontakt med Gud og bli frelst.

Denne makt eller myndighet i mørkets rike fører til at det enkelte menneske ikke er i stand til å erkjenne sin sanne stilling overfor Gud. Den som lever i mørket forstår ikke sin virkelige situasjon og mangler innsikt i tilværelsen og virkeligheten. men hevder gjerne selv å være fri og ikke bundet av Guds bud (se Salme 2!).

Overfor dem som lever i mørkets rike, grep Gud inn ved sin Sønn, Jesus Kristus, som tok all verdens synd og skyld på seg. Han døde en stedfortredende død på Golgata, ble begravet, men sto opp fra de døde den tredje dagen. På denne måten åpnet han vegen til himmelen som før hadde vært stengt på grunn av synd.

Hver den som tar imot Guds kall og tror på Jesus Kristus, blir frelst og fridd ut av mørkets makt og satt over i *“Guds elskede Sønnns rike”*.

Andre steder i Bibelen kalles dette riket også “Guds rike” (Ef 5,5; Matt 6,33; Luk 14,15; Joh 3,3).

To ganger hører vi at Gud Fader betegner sin Sønn på denne måten: *“Dette er min Sønn, den elskede! I Ham har jeg velbehag”* Matt 3,17; 17,5. Dette viser oss det enestående og sanne forholdet mellom Gud og hans enbårne Sønn.

**Bestill Bibelsk Tro
for 2024 og få
nr 5 og 6 for 2023**

Forløsningen i Jesus Kristus

Som en frukt av Jesu seier på Golgata, får alle som tar imot ham forløsning. Det vil si at de blir kjøpt fri fra sin dårlige ferd og synder ved Jesu blod, se Ef 1,7! For Jesus tok all verden synd og skyld, fra det første menneske til det siste som kommer til å leve på jorden, på seg og døde en stedfotredende død for hele menneskeheten. Det er blitt sagt at forløsningen kan forstås som en befrielse fra de gudfiendlige makter, synd, død, djevelen og hans åndehær.

En konsekvens av Jesu Kristi forløsning er at den enkelte botferdige synder får syndenes forlatelse. All synd og misgjerninger den enkelte har gjort i sitt liv, får den botferdige synder tilgivelse for. For skyldbrevet ble utslettet på Golgata: Guds ord sier: *“Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset”* Kol 2,14.

H. E. Wisløff skriver noe til eldre folk om alt som er ugjort og forsømt gjennom livet. Det skremmer det enkelte Guds barn og poengtere videre at vi får ikke de forsømte anledninger tilbake. For dem trenger vi også syndenes forlatelse, sier han og fortsetter: *“Tenk Guds nåde er så stor at det også er tilgivelse for alt det forsømte.”*

(Fra ”Trygg tross alt”, Lutherstiftelsen).

Vi har vel alle ting og anledninger vi har forsømt som uroer og plager oss. Da er det godt å vite at Herren tilgir oss også for de forsømte ting og anledninger som vi ikke har benyttet.

Godt å vite at Guds-nådedør er åpen hele livet!

Derfor priser vi Herren for han fridde oss ut fra mørkets makt hvor hans motstandere herjer og binder sjelene - og har satt oss over i sin elskede Sønnens rike, til Guds forunderlige lys. Han har gjenfødt, rettferdiggjort oss og tilveiebrakt en uforgjengelig, uflekket og uvisnelig arv som er gjemt i himlene for enhver som høre til i Guds rike.

Hjalmar Hansen sier det slik i det siste verset av sangen *“Herligste navn som er uttalt på jord”*:

Hvisk til meg når jeg i søvn faller hen: Jesus, Jesus!
 Hvisk det igjen og igjen og igjen, Jesus, Jesus!
 Det skal forjage alt ondt og alt stygt,
 Det skal borttage all redsel og frykt.
 I dette navn skal jeg sovne inn trygt. Jesus, Jesus.

Gud være evig takk for frelsen i Jesus Kristus! □

Skal du til Audnastrand i sommer?

Husk å melde deg på!

Bok:

“Levende forkynnelser eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Boka koster kr 50 + porto.

Se bestillingsinfo på s. 31.

Gjennom død til liv

AV OLE HALLESBY

Liv og død er uten sammenligning de største gåter i vår tilværelse. Jeg vet ikke hvilken av dem er mest gåtefull. Men her har vi disse to gåter spunnet sammen: gjennom død til liv.

Da Jesus uttalte det nye livs gåte, steilet endog en lærer i Israel, Joh 3,1-10.

Men da han uttalte at gjenfødelsen alene var mulig ved død, ved Messias' blodige død, da steilet endog hans beste disippel og bad Gud bevare ham fra så meningsløse tanker, Matt 16,21-23.

Og hvor meningsløst det hele var for disiplene, ser vi best etter Jesu død: *“Vi trodde han var den som skulle forløse Israel, men nå er han død,”* Luk 24, 21.

Men da Jesus sa at vi må dø med ham for å få del i hans liv, da gikk disiplene fra ham, en etter en. Bare de tolv ble hos ham, Joh 6, 66-69.

Den som vil miste sitt liv, han skal finne sitt liv, sier Jesus, Matt 16,25. Det er anstøtsstenen ved kristendommen i alle land og til alle tider. Jødene en forargelse og grekerne en dårskap.

Tenk at en from israelitt må dø og fødes om igjen for å få del i det gudsrrike som han gikk og ventet på! Eller at en from ungdom må dø og fødes om igjen for å bli en kristen! Her steiler mange, også av dem som vil være kristne. De mener at vi bare støter de unge vekk med slik tale.

Og dog står Jesu ord nå som før: den som vil berge sitt liv, mister det. Men så føyer også Jesus til: salig er den som ikke tar anstøt av meg!

Det var meget å si om denne døds opprinnelse, hvorledes den inntreer og fullbyrdes. Den blir mig underligere jo mer jeg tenker på den. Men her må jeg nøye meg med å minne om Skriftens ord: det er Gud som dører og han som gjør levende, 5 Mos 32,39.

Men jeg kan unndra meg. Jeg har makt til

å berge mitt eget liv, sier Jesus. Men styrter riktignok da i den død som fører til en annen død. Og den er evig.

Jeg innbiller meg ikke å kunne løse dødens gåte. Men jeg ønsker i dag å tale litt om den dødsprosess hvor igjennom det syndige menneske av Guds ånd føres inn til evig liv i Gud. Denne prosess vil jeg søke å følge gjennom menneskets vekkelse, omvendelse og hellige liv. Og jeg vil særlig prøve å vise hvorledes vi på ethvert punkt frivillig må velge døden, under uavlatelig fristelse og forsøk på “å berge vårt eget liv”.

Den Gud som dører, har forberedt min død fra jeg ble født, ja mer: fra evighet av. Og han fullbyrder den ved sin Ånd gjennom nådens hellige midler, fremfor alt dåpen og Ordet. Men første gang denne død møtte sin bevissthet, var da jeg vekkedes opp og begynte å kjenne mitt livs synd. Ved det møte med døden “berget” jeg dog mitt liv: jeg var ikke verre enn de andre. Neste gang måtte jeg bøye meg her: det måtte bli en ende på mitt syndige liv. Men nå “berget” jeg mitt liv på en annen måte. Jeg skjønnte at jeg måtte omvende meg, men det skulle jeg nok greie, når jeg bare fant det beleilige øyeblikk og bestemte meg for det. Så måtte jeg gi meg også på dette punkt. Jeg fikk erfare syndens grufulle makt og innså nå at ingen annen enn Kristus kunne løse meg. Men fremdeles søkte jeg å “berge” mitt liv: jeg ville bli en kristen, men i hemmelighet.

Så kom omvendelsen

Det var beslutningen om å ville dø, om å ville løses fra alt det Gud har imot hos meg, fra alt det som stenger Kristus utenfor mitt hjerte.

Det ble i går talt om unge kristne som vanskelig kunne synges: “Jeg vet en vei så full av trengsel, en tårevei så tung og trang”. Der kjente jeg meg igjen. Da jeg overgav meg til

Gud, så jeg nok hva det var å ha en frelser. Og jublet over det. Men jeg kjente lite til meg selv og den død som Jesus taler om.

Så barnlig uvitende var min glede at jeg vanskelig kunne forstå dem som talte om faren for å falle fra Herren. En venn talte oftere til meg om dette. Men i mitt stille sinn tenkte jeg: mon han kan være riktig omvendt, når han taler så ofte om å gå fra Herren igjen?

Ja, så fremmed var jeg for den død jeg var viet til at jeg til en begynnelse ikke engang visste at jeg hadde et jeg som skulle dø. Jeg tenkte at all synd var fjernet fra meg ved omvendelsen. Og da jeg begynte å kjenne den syndige lyst i meg på ny, ble jeg fullstendig forvirret og mente at hele min omvendelse var innbillig.

Jo, mitt gamle, selvhjulpne og selvkloke jeg hadde berget seg med inn i mitt forhold til Gud. Så lenge jeg elsket Gud, trodde jeg uten vanskelighet at Gud elsket meg. Så lenge jeg angret mine synder og kjente avsky for synden, trodde jeg uten vanskelighet at Gud ville tilgi meg.

Dette sier Herren: "... spør etter de gamle stier..." Jer 6,16.

Men Gud begynte å kle mitt gamle jeg nakent, så jeg fikk se meg selv. Jeg fikk se hvorledes mitt hjerte hang ved verden, mens jeg måtte tvinge meg til å oppsøke Gud både i bønner og i Ordet. En hvilken som helst avis interesserte meg mer enn Guds ord. Jeg kjente hvorledes jeg i mitt hjerte kjelet for synden, selv om jeg ikke våget å begå den i ord eller i handling. Og det verste av alt: det var ingen anger, ingen sorg og nød over denne min tilstand. Før gråt jeg bitre tårer, nå var jeg kald, ofte trassig.

Mitt gamle jeg hadde til det siste håpet å skulle angre seg til Guds velsignelse og velbehag. Men nå var også den vei stengt. Nå kjente jeg meg selv som jeg aldri før hadde gjort. Men slik som jeg nå så meg, trodde jeg ikke Gud hadde noen råd for meg. Jeg døde, som Paulus uttrykker det. Ja, nå tilintetgjordes hos meg ethvert håp om å finne noe hos meg

selv som skulle bevege Gud til å tilgi meg.

Men i dette dødsøyeblikk skjedde det forunderligste jeg har opplevd. Jeg fikk i det øyeblikk se Kristus som mitt liv. Jeg fikk se at Kristi lidelse og død var min, og at det var hans hellige liv Gud så på når han så på meg. Jeg fikk altså se hvorledes det går til at Gud rettferdiggjør den ugudelige, Rom 4, 5, den som ikke eier annet enn et ugudelig liv og et enda ugudeligere hjerte. Og nå var jeg blitt enig med Gud om ikke å vente noe av meg selv, men alt av Kristus, min stedfortreder.

Nå hadde jeg opplevd hemmeligheten ved å miste mitt eget liv og finne livet i Kristus. Og ønsker nå ikke å være for Gud annet enn det jeg er i Kristus. Og takker nå Gud når jeg på ny får se meg selv. Jeg vet nemlig nå at det er for Kristi skyld Gud er glad i meg.

Men enda hadde jeg fattet lite av den død som ifølge Jesu ord fører meg inn til livet.

Jeg hadde enda ikke forstått at Gud ville gjøre mitt daglige liv om til en daglig død. Jeg forstod ennå ikke at han ville hjelpe meg til å dø ved å lage mine livsforhold og omgivelser slik at jeg hver dag skulle få rik anledning til å dø, si nei til meg selv, lide og elske i stille ydmykhet: finne Jesu liv ved å dø fra mitt eget.

Men kanskje de fleste av oss begynner vår dag med ønske, ja, også med bønn om å slippe lettest mulig både fra ubehagelige mennesker og vanskelige forhold. Det viser seg da også tydelig når vi møter det vanskelige om dagen: vi blir enten rådville og mismodige eller gretne og utålmodige.

Vi ventet det ikke. Vi ventet "gode" dager. Og dog er vi døpt til Kristi død, Rom 6,3, "*for å gjøres lik med ham i hans død*" Fil 3,10.

Når nå denne daglige død har lyktes så dårlig for meg, så beror det på at jeg ikke har lært å oppgi enhver tillit til meg selv og å leve i Kristus. Jeg venter ennå å eie og finne noen kraft i meg selv istedenfor å vente alt av Kristus som er gitt meg både til visdom, rettferdighet, helliggjørelse og forløsning, 1 Kor 1,30.

Å leve i Kristus vil si at min sjel er så avhengig av Kristus som mine lunger av luften.

Når jeg ånder om morgenen, så venter jeg ikke å leve av den luft til middag. Nei, uavbrutt må jeg ånde den brukte luft ut og den friske inn. Og likeså uavbrutt må jeg ånde ut den brukte nåde og ånde inn ny nåde. Jeg må uavlatelig si til Jesus: "Nå har jeg ikke mer lyst til deg, nå har jeg ikke mer avsky for det onde eller kraft til å si nei til meg selv, til å bekjenne ditt navn. Gi meg du ny lyst og ny kraft."

Da lærer vi hva Gud mener med det gåtefulle ord: min kraft fullendes i skrøpelighet, 2 Kor 12,9. Da lærer vi som Paulus å være vel til mote i skrøpelighet. Da lærer vi hva det er å leve i Kristus og å dø i seg selv.

Da finner vi livet, det evige, som vinnes og leves gjennom en uavlatelig død.

Og nå til sist et par ord om livet som vinnes gjennom den legemlige død.

Alle ting skal tjene dem til gode som elsker Gud. Også døden, den siste fiende som Skriften kaller den. Den skal ifølge Guds vilje hjelpe oss til å slippe den siste rest av tillit til oss selv, slippe alle falske støtter og hvile for evig i Guds frie nåde.

Derfor ser vi også hos de oppriktige kristne en merkelig vekst i deres indre liv når de ligger der ansikt til ansikt med døden. Nå stenges alle veier for dem. Foran står døden. Bak dem ligger deres liv og anklager dem. Ved siden står mennesker som nok er glad i dem, men ikke kan hjelpe dem, hverken i døden eller dommen. Deres sinn er oppjaget av lidelse eller sløvet ved den stadige avkrefteelse, liten kraft til å be, liten evne til å samle sitt sinn om Gud.

Da blir det ett av to: enten fortvile eller tro, dvs. legge seg ned med hele sin synds tyngde på Jesus alene.

Vi taler ofte om en salig død. Dette er, synes det meg, den salige død å gå fra denne verden avkledd så jeg i min avmakt ikke kan mer enn vende mine bristende øyne opp mot kopper-slangen.

Går jeg slik gjennom døden, da tenker jeg at jeg lettest skal finne tonen i den himmelske lovsang om Lammet som ble slaktet og kjøpte oss til Gud med sitt blod.

Fra "I korsets lys". Luther-Stiftelsens Forlag – Oslo 1947□

"DA GUD GREP INN"

"18 personer forteller sine vitnesbyrd"

En bok av Ove Eikje

Boka koster kr 100 + porto.

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

Trengselen – velsignelsens kongevei

AV HANS ERIK NISSEN

Det er merkelig så forskjellig ting blir vurdert, alt etter hvem det er som bedømmer dem. Min tanke, følelse og vilje mener noe helt annet enn Gud. Herren og mitt gamle menneske kan ikke forlikes. Derfor er jeg helt avhengig av til fortsatt å lytte til det Gud sier. Er jeg ikke det, glir jeg langsomt og umerkelig tilbake til det som oppleves naturlig og fornuftig. Uten selv å vite det finner jeg meg da i en alvorlig sjelefare. Ofte blir jeg først klar over hvor alvorlig det står til, når jeg vekkes av Guds ord.

Nei til lidelse

Trengsler og motgang oppleves med en gang som noe negativt. Det stjeler glede og frimodighet. Optimisme og lyssyn avsløres av mørke og pessimisme. Dagene blir vanskelige å komme igjennom. Guds faderomsorg blir uforståelig. Spørsmålet lyder: Hvor lenge skal dette vare?

Vender vi oss mot Guds ord, finner vi en helt annen vurdering av det som gjør vondt.

En helstøpt kristen

Jakobs brev 1,2: *“Mine brødre, akt det for bare glede når dere kommer i mange slags prøvelser”*. Prøvelser er i virkeligheten en kilde til glede. Ja, det er bare en kilde til glede, sier Guds ord.

Det står ikke at vi skal føle det slik. Det vet Guds ord godt at vi ikke kan. Gleden er heller ikke knyttet til prøvelsene i seg selv, men til deres resultat. Prøvelsene gjør en kristen helstøpt. Der er ingen vei tilbake til å bli det. Vi må gjennom prøvelsene hvis det skal skje.

Et levende håp

Rom 5,3: *“Vi roser oss også av våre trengsler”*. Vår reaksjon vil umiddelbart være: Trengsler er da ikke noe en skal være stolt av. Gjøres en ekstraordinær ytelse, kan en ha grunn til stolthet, men hvordan kan motgang, vanskeligheter og hjelpeløshet være en kilde til stolthet? Igjen må det understrekes at det skal sees i sammenheng med det som skapes i et Guds barns liv gjennom trengsel. I den sammenheng nevner Guds ord: håpet.

Så lenge livet i det store og hele lykkes for en kristen, spiller håpet som regel ikke den store rolle for ham. Han står i fare for at håpet står i sammenheng med noe rent jordisk: fremgang, velstand og jordisk trygghet. Det blir helt annerledes når de optimistiske forventninger til dette liv må korrigeres av livets barske virkelighet. Da opplever en kristen det som Jacop Paulli uttrykker med ordene: *“Og for hvert håp som dør her nede, får jeg et håp i Himlen mer”*. Brister håpet til det synlige, vendes hjertet mot det usynlige. Det hadde Paulus opplevd igjen og igjen. Mange har gjort samme erfaring.

De riktige proporsjoner

2 Kor 4,17-18: *“For vår trengsel er kortvarig og lett, og virker for oss en evig fylde av herlighet i overmål på overmål. Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige varer en kort stund, men det usynlige er evig”*.

I våre øyne er der ikke mange som har lidt mer enn Paulus. Hva måtte ikke han igjenomgå! Likevel så han sine trengsler som lette. Det henger sammen med det som trengslelene førte til. De førte en evig vekt av herlighet

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

med seg. Trengslene hjalp Paulus til ikke å se på det synlige, men på det usynlige. Kan være du innvender: en kan da ikke se det usynlige. Og det er sant. Men det er hjertets øye Paulus tenker på. Han vender seg bort fra alt det som bare varer en tid, imot det som varer evig.

Når et Guds barn gjør det får tingene de rette proporsjoner. I nød og trengsel er vi tilbøelige til å tro at de kamper vi har vil fortsette. Men det er ikke tilfelle. De varer bare til en tid. Det er alene Guds rike som varer evig for et Guds barn.

En dypere erkjennelse av Gud

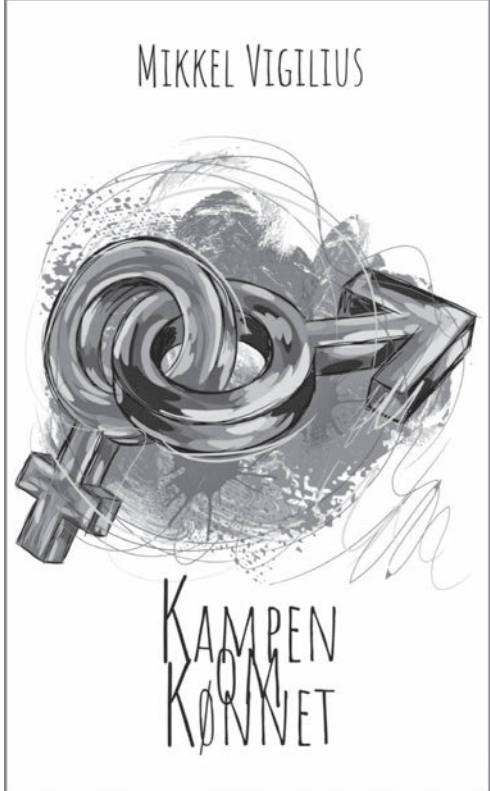
2 Kor 1,3: *“Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, barmhjertigens Far og all trøsts Gud”.*

Er noe viktigere enn å erkjenne Gud i hans fylde? Det kan ingen av oss. Vi erkjenner

stykkevis. Når hardt prøvde kristne både under og etter en vanskelig tid ikke ville vært den foruten, henger det sammen med at i slike tider lærer vi Gud å kjenne mye dypere enn tidligere. Vanskeligheter og nød av forskjellig slag skaper behov for trøst. Paulus hadde erfart det på sin egen kropp. Trøsten ble uendelig dyrebar, fordi den bant ham enda sterkere til ham som er all trøsts Gud.

Alt i ditt liv som binder deg sterkere til Jesus, er medgang, selv om det umiddelbart kan oppleves som motgang. Når Herren får lært oss det gjennom sitt ord og ved den måten han fører oss på, lærer vi å takke for alle ting. Må Herren føre oss alle den vei.

Fra “Mellom liv og død” Dansk Luthersk Forlag 1998 □

”Til mann og kvinne skapte ham dem.”
(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet. Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter. Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier. Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka ”Kampen om kønnet” belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgisk perspektiv. Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se bestillingsinfo nederst på s. 31.

Christian Scriver og Sjeleskatten

AV GUNNAR JUELSSON

Det er umulig å kunne forstå Scriveres liv og virksomhet i Herrens tjeneste om man ikke kjenner noe til den tiden da han vokste opp. Barndommen hans var preget av trettiårs-krigen 1618-48. Det var en vanskelig nød tid for Tyskland. Krigen virket ødeleggende praktisk talt over alt. Mange falt i de blodige kampene. Sivilbefolkningen, særlig kvinner og barn, led kolossalt mye.

Krigen virket også oppløsende på familiebandene og forrående på sedelighet og moral. Gjenoppbyggingen etter krigen gikk langsomt.

Den framherskende fromheten i lutherske områder på 1600-tallet var ortodoksien. Denne betonte særskilt den rene lærens betydning og slo vakt om den reformatoriske arven og luthersk nyoppdagelse av rettferdiggjørelsen ved troen alene.

Iblant ble iveren for den rene lære overdrevet. Polemikken mot dem som tenkte ulikt tok overhånd. Men som helhet var ortodoksien en åndelig "gullalder" for den lutherske kirken.

Oppveksttiden

Christian Scriver ble født 2. januar 1629 i den lille holsteinske byen Rendsberg ved elven Eider. Foreldrene var kjøpmann Christian Scriver og hans hustru Abigail Guden.

Ektefellene var gudfryktige mennesker. Ikke minst moren var en ivrig forbeder for sin sønn, som hun ønsket skulle bli prest.

Men motgang og prøvelser rammet Scriveres hjem. Bare et halvt år etter sønnens fødsel døde faren i pesten som hjemsøkte byen. To døtre og en sønn fulgte faren i graven. Men moren og den yngste sønnen, Cristian, overlevde som gjennom et Guds under.

Ganske snart giftet moren seg med prostens i Rendsberg, Gerhard Kuhlman, men også han døde etter bare fire års ekteskap. Da Cristian var sju år gammel, kom han til Lübeck, og fikk der et hjem hos sin fars morbror, den rike hanseaten Thomas Hebbers. Han var en gudfryktig mann, som gav mildt lovte å betale Cristians utdanning til prest.

Hebbers formante den unge gutten: "Min sønn, frykt Gud! Be og studer flittig! Vær lydlig mot din mor! Jeg vil sørge for deg. En gang skal du takke Gud for meg, når jeg ligger i graven." Disse ordene skrev Cristian deretter inn i sin bibel. Senere fikk Scriver også arve Hebbers og ble for hele livet en velberget mann.

I år 1647 kom Scriver til Rostock for å studere ved universitetet, der innflytelsen fra Johann Arndt 1555-1621 fremdeles vedvarte. Den fromme rektoren, Joakim Lütke man kom der til å påvirke Scriver i positiv retning.

INDIA-HJELP TIL JUNGELSKOLEN

Kan noen hjelpe oss med en skole og et hospitale i Anantagrir-jungelen? 1200 analfabete barn, 45 stammer.

Takk for gaven på Vipps: 712003.

Bank 3030.38.96194, sendes til: Jungel Aid BA India.

Ingrid/Steinar Handeland, Hovsheradvn 484, 4462 Hovsherad.

Lütkekan hadde som valgspråk: “Jeg vil heller gjøre en sjel salig enn hundre lærde.”

Gjennom Lütkekan fikk Scriver øynene opp for sann kristendom, ikke bare for rett lære, men også for et helliggjort liv i Jesu etterfølgelse. I samme retning virket også Luthers og Arndts skrifter, som Scriver gjerne leste og ble sjeldent fortrolig med.

Den første prestatjenesten

Da Scriver var 24 år gammel ble han viet til prest og fikk sin første tjeneste som prest i en liten by i Sachsen som heter Stendal. Her holdt han en inntredelsespreken over 1 Pet 2,21: *“For til dette ble dere kalt, fordi også Kristus led for dere, og etterlot dere et eksempel, for at dere skal følge i hans fotspor”* I prekenen sa han bl.a.: *“Den allmektige Gud har sendt meg i sin innhøstning. Må Gud hjelpe meg, slik at jeg kan akte på både meg selv og tilhørerne, slik at vi alle må bli frelst og salige.”*

I en 14 års tid var Scriver et trofast vitne i Stendal. Han møtte mye motstand her, men fikk også vinne mange for Herren. Store skarer samlet seg under hans prekestol.

Det var ikke noe merkelig med hans talegaver – men innholdet i hans prekener fengslet desto mer. Scriver åpnet Bibelens skattkammer for sine tilhørere. Rettferdigjørelsen gjennom troen alene var den “røde tråden” i hans forkynnelse. Men han glemte ikke å igjen og igjen minne sine tilhørere om at evangeliet må mottas i tro og at den sanne troen alltid er virksom i kjærlighet og gode gjerninger: “Et hellig liv må nødvendigvis følge ut fra rettferdigjørelsen av tro. Ja, vi medgir aldri noensinne, at den kan være en troende kristen, som ikke bestreber seg på å bevise sin tro med en helligandel.”

I lidelsens skole

Scriver ble fostret i livets skole. Vi har allerede nevnt hvordan sykdom og død gjestet hans barn- domshjem med jevne mellomrom. Men også til hans eget hjem kom døden ofte på besøk. Han giftet seg første gang i 1653, men allerede etter

ett år var Scriver enkeman. Han giftet seg tre ganger til, siste gang i 52-års alderen. Med sine fire hustruer fikk han sammenlagt 14 barn. Men kun to – en sønn og en datter – overlevde faren.

Alt tyder ellers på at Scriver levde et lykkelig familieliv i hvert ekteskap. Desto tyngre må det ha vært for Scriver med disse stadige tap av sine kjære. Han ble virkelig prøvd i korsets skole. Han lærte seg å be den vanskeligste av alle bønner: *“Skje ikke min vilje, men din.”* Alle hans motganger og prøvelser drev ham stadig nærmere Frelseren. Ved det unngikk han å bli bitter på livet. I hans forkynnelse er den lyse tonen den framherskende. Det er ingen mørk eller dyster kristendom man møter der – tvert imot!

I sin “Sjeleskatt” skriver han: “Visst er veien til saligheten tornebevokst, men den er også vannet med Kristi blod og den hellige Ånds nådedogg, så at det midt blant tornene skyter opp trøste- og gledeemner, til pilgrimenes vederkvegelse på deres vei. Visst går veien over skarpe og ru klipper, men den Høyeste har latt mange trøstekilder skyte opp blant stenene.”

Slik ble Scriver fostret for sin oppgave som forkynner av evangeliet.

Som sogneprest i Magdeburg

I 1667 ble Scriver kalt til sognepresttjeneste i St. Jacobi menighet i Magdeburg. I hele 23 år virket han der. I denne tiden mottok han mange tillitsverv i så vel kirke som skole. Men det var særskilt gjennom sine mange skrifter han ble kjent for en større allmennhet. Det var her i Magdeburg han forfattet “Gottholds tillfälliga andakter”, 400 betraktninger, der han hentet lærdommer fra hverdagslivets foreteelser, og anvendte disse på den kristne troen og dens vilkår her i verden.

“Sjeleskatten”

I år 1675 utkom de tre første delene av hans mest kjente verk: “Seelenschatz” (Sjeleskatt), et arbeid som i sin helhet skulle omfatte 2000 trykte sider i folioformat. Sjeleskatten bestod fortrinnsvis av ukeprekener som Scriver hadde

holdt i løpet av drøyt 30 år. Sjeleskatten er bibelsk forankret. Scriver hadde en imponerende bibelkunnskap. Det er derfor man her møter bibelteologi av høy klasse.

I sjeleskatt siterer Scriver flittig Luther, Chemnitz, Gerhard, Heinrich Muller og andre av den lutherske kirkes fremste lærere. Han vil ikke komme med noen ny eller fremmed lære, men i alle henseende være tro mot Guds ord og den lutherske bekjennelsen. Framstillingen friskes opp av tallrike fortellinger og bilder fra det hverdagslige livet og fra kirkehistorien.

Lærestrider

Slutten av 1600-tallet var de teologiske lærestridenes tid. Selv Scriver, som så fast holdt seg til kirkens bekjennelse, ble beskyldt for mangelfull renlære. En professor i Greifswald mente seg å kunne påvise adskillige villfarende uttalelser i Sjeleskatten. Scriver hadde ikke vansker med å tilbakevise beskyldningen som grunnløs. Men han opplevde angrepet som plagsomt – det tok også mye kraft fra hans forkyrnerarbeid.

I løpet av Magdeburgtiden fikk Scriver et meget ærefullt tilbud fra Sverige. Det var Sveriges unge dronning, den danske prinsessen Ulrika Elenora, som kalte ham til å komme til Stockholm som hovedpredikant. Dette var naturligvis et lokkende tilbud, og hans gode venn Philip Jakob Spener i Berlin rådet ham til å takke ja til tilbudet.

Men det ble til sist et nei! Scriver skyldte på sin høye alder 50 år! Sine grå hår og sin kroppslige svakhet. Til tross for nye henstillinger fra dronningens side, kjente Scriver seg så bundet til sin tjeneste i Magdeburg at han ikke anså seg å kunne forlate arbeidet der til fordel for en ganske sikkert mere ærefull, men samtidig også mer uviss tilsettelse i det avsidesliggende Sverige.

Hoffpredikant i Quedlingburg

Ti år senere, i 1690, ble Scriver, av Sachsens gudfryktige hertuginne Anna Dorothea, kallt til hoffpredikant, skriftemålsfar og domskapittel-

medlem i Quedlingburg. Han var nå 61 år gammel. Også her møtte han mye motstand, bl.a. fra “svermerånder”, som mente at Gud talte direkte til dem i deres indre. De kom også med åpenbaringer som stred mot Bibelens framstilling. Disse “svermerånder”, som sterkt minnet om dem som Luther på sin tid hadde å kjempe mot, opptrådte meget aggressivt. De kalte Scriver for en gammel hykler og fariseer.

Når Scriver tok tjenesten i Quedlingburg, trodde han at han skulle få mer ro og fred til sitt forfatterarbeid. Og tjenesten var også betydelig roligere og lettere enn i Magdeburg. Men Scriver fikk oppleve hvordan kreftene stadig raskere svant hen.

Allerede etter ett og et halvt års virksomhet fikk han gjentagende slag. Hans himmellensel økte. I tålmodighet bøyde han seg under Guds vilje og ventet på oppbruddet.

Han sammenfattet sitt livs erfaringer på følgende måte: “Jeg har mistet far, mor, søstre, hustruer, barn, venner, men min Guds kjærlighet har ikke forlatt meg. Jeg har ofte hatt mye strev og hardt arbeid, jeg har ofte vært forfulgt, baktalt, nedtrykt, pint av djevelen og verden, jeg har vært ved dødens porter og allerede hatt den ene foten i graven, men Guds kjærlighet har ledet meg gjennom alt. Derfor må jeg si med Paulus *“Som døende – og se, vi lever!”* 2 Kor 6,9

Her møter vi i konsentrert form Scriveres frimodige tro og hans faste håp om at han til sist skal seire over alt ondt, også over døden. Det var særskilt i løpet av de senere år at han hadde dette Skriftens ord som valgspåk!

Scriver hadde også en lyrisk åre. Han skrev flere verdifulle salmer, fylt av bønnens Ånd og av det kristne evighetshåpet.

Høsten 1692 og våren 1693 kom nye sykdomsangrep. Og den 5. april i 1693 kom oppbruddet. Han ble kalt for alltid å få være hos den Frelseren som han så frimodig hadde bekjent seg til og for hvem han hadde vunnet så mange sjeler.

I mer enn 300 år har Scriveres trøsterike forkynnelse – ikke minst gjennom Sjeleskatten

– vært til stor velsignelse og åndelig hjelp for generasjoner av mennesker over hele verden, ikke minst her i vårt land. Scriver kom aldri hit som hoffpredikant, men gjennom sine skrifter taler han fremdeles.

Det bibelske, sjelepleiende budskapet som “Sjeleskatten” vil formidle, trenger vi alle å lytte til og ta imot i bønn og tro.

Det er ikke noe dødt “skrivebordsprodukt” vi møter her, men en levende, evangelisk forkynnelse, som er prøvd i hverdagslivet og

i “korsets skole”, som er funnet å holde mål. Om Christian Scriver gjelder virkelig oppfordringen i Hebreerbrevet 13, 7: *“Kom i hu deres veiledere, de som har talt Guds ord til dere! Legg merke til den utgang deres livsferd fikk, og følg etter dem i deres tro.”*

Fra “Såningsmän och själasörjare” i den Lutherska kyrkan, Kyrkliga Förbundets Bokförlag, 2009. Fra ”Pitisten”, nr. 3-2024 med tillatelse fra forfatteren. □

Apologetikk og kristen tro

AV ROY THRONSEN

1. Hva er apologetikk? Det er trosforsvar for kristendommen med dens lære, for Guds bildet, for Abraham, Isak og Jakobs Gud: Jahve, Elohim, El Shaddai, Herrens Engel (maleach jahve) etc. –og dermed forsvar mot ateisme, avguderi og religionsblanding (synkretisme).

2. Vår kristne tro kan vurderes ut fra tre hovedperspektiver: a) Troslinjen, b) Misjonslinjen og c) Israellinjen. Vi som kristne vet med troens visdom, at Gud har skapt verden. Det er vårt selvfølgelige ståsted, vårt aksiom. I denne artikkelen konsentrerer jeg meg om Troslinjen.

3. Teisme: Gud har skapt altet og står over sitt skaperverk, men griper aktivt inn i det. Ateisme: Altet er ikke skapt av Gud; det fins ingen Gud.

4. Det ser ut til å være økende interesse for apologetikk. Ikke minst blant de unge. Vår tusenårige kristenarv må ikke lenger nedtones, men fremsnakkes, og forkynnes – og gjerne bli oppfrisket på nytt der det trengs. For dette har blitt forsømt. Forkynnelse må bli noe mer enn en emosjonell opplevelse! “Jeg fikk et ord.” – Det lettvinne. Du kan si mye i en preken, og dessverre blir det av og til som en bil på tomgang. Mye ord og lite substans. Kanskje må vi lære kristendommens ABC på nytt? Ikke bare som avskjerming mot gudløsheten og ideologier, men også mot å blande inn fremmede og ubibelske troselementer i klassisk konservativ kristendom. Med økt innvandring fra andre kulturer kan dette skje over tid, eksempelvis at Allah forsøkes integrert i kristendommen

Bibelsk Tros kassettjeneste

Det ligger nå 3000 taler av blant andre Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff med mange flere av de gamle gode forkynnerne for gratis nedlasting.

Også alle møtene på Skjæveland Misjonshus blir tatt opp og ligger der. De ligger under “Nye taler” og “Talearkiv.”

som samme Gud som El Elohim, jødernes og de kristnes Gud. Selv om Allah som gudsnavn språklig er i slekt med Elohim, er allikevel muslimenes gudsbilde og vårt himmelvidt forskjellige. Navnet "gud" er en språklig fellesbetegnelse og ikke nødvendigvis vår Gud!

Det er derimot Den Treenige Gud som er verdens eneste frelser, den annen person i guddommen, Jesus Kristus! Ham er vi kalt til å forkynne. Og vi som kristentroens folk må virkelig lære hvem Jesus er, hvorfor han er Bibelens midtpunkt. Da må vi gjøre et dypdykk i begge testamentene, GT og NT. Apologetikk er troens skjold og sverd.

Vi må forkynne Kristus inn i hjertene "... *Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler....*". Den kristne lære har en selvsagt plass i forkynnelsen. Jesus selv lærte sine disipler, og Paulus underbygger Jesu lære i sine mange brev.

Derfor skal vi nå sammenligne, det guddommelige og det gudløse, TEISMEN og ATEISMEN, gjennom to verdenskjente professorer, biologen og ateisten Richard Dawkins og matematikeren og teisten John Lennox begge Cambridge University. Begge har vært forskere av verdensformatet på sine felt.

5. Dawkins' utgangspunkt er at universet ikke er målstyrt, teleologisk. Universet er ikke skapt. Det bare er. Dette er utgangspunktet: Det fins ingen Gud, og følgelig ingen Gud som har skapt. Det er meningsløst å tale om en Gud (a-teisme). Derav følger at tilværelsen ikke er moralsk- for, siden universet bare er, har det ingen intelligens som setter en moralsk standard. Objektivt sett er universet verken godt eller ondt i seg selv. De er begge relative størrelser og situasjonsbetinget. "Godt" blir da å vurdere de ting som fremmer overlevelse, normalitet, behag og det gode liv. "Ondt" blir det motsatte, det ubehagelige og eksistenstruende, det unormale. Synd gir heller ingen mening, siden en personlig Gud mangler som absolutt referanse. Heller ikke har kjærlighet noen fast definert størrelse, og følelser som glede og sorg er til syvende og sist bare målbare størrelser ut i fra ens egen reaksjon på belønning,

tap eller kontroll. Hva som best tjener meg og mitt (egosentrismen) i denne verden, der Guds ordninger er fraværende. Alt er situasjonsbetinget (eks.: evtanasi, abort). Allikevel er et omfattende lovverk nødvendig for å regulere all menneskelig adferd og forhindre kaotiske tilstander og sikre personlig integritet. En ateist legger stor vekt på menneskerettigheter. Men flere av disse rettighetene er ikke absolutte (som eks. retten til liv), fordi de ikke er forankret i Guds absolutte bud. Forskning betyr derfor å kartlegge og forstå naturkreftene, hvordan disse samvirker til beste for å leve og erkjenne mest mulig her på jord. Tilfeldige krefter i naturen har utviklet oss til de mennesker som vi er (Darwinismen).

Ateismen kan ikke forklare hvordan universet begynner, men det har jo sin begynnelse! Når det gjelder årsak-virkningsloven, vet ateisten bare om "virkningen". Men årsaken er ukjent. Prima causa, den "første" årsak, kjenner ikke Dawkins. For noe kan ikke være virkningen av ingenting! Det er her ateistene har problemer med å forklare hvordan alt er blitt til.

Og døden, det er den endelige utslukkelse, ingen himmel, ingen fortapelse.

6. Det motsatte utgangspunkt har matematikeren John Lennox. Han er teist. Han tror på en Skaper, og Skaperen er Bibelens Gud. Det er hans ståsted. Nei, tilværelsen har ikke blitt til av seg selv: et "ingenting" kan aldri generere et "noe"! Han siterer Johannes-prologen: "*I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud...*" Ordet som var hos Gud, og som var Gud. Ordet var middelet til å skape, og samtidig Skaper, Altså Gud som prima causa (første årsak). For Lennox er det utenkelig at bak dette "noe" ikke skulle være en intelligent Skaper.

En Skaper og en oppholder av skaperverket. Bibelen setter Gud som det evig eksisterende! Dermed er det ulogisk å stille spørsmålet hvor Gud kommer fra! Gud er en person med et bestemt formål for mennesket. For i motsetning til ateismen er ikke mennesket her et tilfeldig

produkt av tilfeldig kjemi, men et villet og planlagt prosjekt skapt i Skaperens bilde. Alt er individuelt målstyrt, ikke minst mennesket, som har en viss gudslighet og evne til å kommunisere med det guddommelige.

Denne Skaperen er og Sannheten: Altså: Gud har skapt. Han er også Veien til Livet. Lennox understreker Ordets vitnesbyrd om seg selv, “Uten åpenbaring kommer folket på villspor”, Ord 29,18. Gud åpenbarer sin plan om et uforgjengelig liv. Denne plan for menneskeheten realiseres av Gud selv og i Gud selv. Den 2.person i guddommen lar Gud seg føde inn i verden som menneske, for å berge mennesket inn til en evig tilværelse hos seg – ved at mennesket ved tro blir rettferdiggjort og helliggjort gjennom Guds egen lidelse og død og oppstandelse “... for så har Gud elsket verden, at Han gav sin Sønn...” – på den måten elsket Gud. For verden ligger i synd. Lennox legger her vekt på Guds kjærlighet, og Hans vilje til moralsk rettleiing for mennesket. Nei, verden ikke bare er, men den er for meg og for deg i Herren.

Og slik legges det vekt på altruismen, primært for å tilskynde sin neste til å nå Guds evige himmel.

All forskning er derfor å undersøke de naturlovene Gud har gitt oss, til beste for oss, hans ypperste skapninger.

Og den fysiske død er ikke endelig, men ved tro på Guds ord og gjerning, går mennesket til en optimal fortsettelse av liv i Hans nærhet, til et liv det egentlig var ment å være i sin fullkommenhet.

7. Gjennom historien har det vært mange forsøk på gudsbevis. Men gudsbevis i egentlig forstand er ikke mulig. Et slikt bevis er egentlig ulogisk, for lot Gud seg bevise, så ville troen bli meningsløs – og Gud lar seg ikke fange i et filosofisk eller matematiske bevis. BEVIS KAN BRUKES OM TING SOM ANGÅR VERDEN. Men troen har sin egen domene. Den har sin beviskraft utelukkende fra Herrens åpenbaring. Og et slikt “troens bevis” har på ingen måte mindre sannhetsgehalt i forhold til

vitenskapelige bevis. “Troens bevis”, qua bevis, er altså i en helt annen divisjon eller dimensjon, der ens holdning til Guds ord er bestemmende. Derfor “vet” vi som Guds folk at Jesus stod opp fra de døde, viste seg og for opp til himmelen, selv om dette strengt tatt ikke bevises historisk, men i det minste i ulik grad sannsynliggjøres.

Men overveiende sannsynlig er at det hele er skapt av en intelligent Skaper. Og bevis på at Jesus har levd som en historisk person, finner vi i skrifter av historikerne Josefus og Tacitus. Dette er historisk-vitenskapelige fakta.

8. Professor John Lennox er en av mange kristne forskere. Han understreker at hans mål som forsker er nettopp å finne ut av de fantastiske naturlover Gud har skapt for oss. Og det styrker troen på en personlig styrelse av universet og et personlig mål for det enkelte mennesket og personlig ansvar for at vi selv kan foreta moralske valg. Men enda større planer har Gud med oss. Han vil ha oss sammen med seg i en evighet i et Gudsrike som vår jordiske eksistens bare har vært en skygge av. Løftet om at vi en gang skal få del i dette forutsetter troen på Jesu soning og forsoning, troen på at han er Guds sønn, troen på at han er nær oss, i våre bønner, i Ord og sakrament og i menighet.

9. Den lidende Gud

Professor Lennox stiller spørsmålet: “Når Gud er god og barmhjertig og vil alles vel, hvordan da forklare all lidelse i denne verden?” Altfor lett blir vi kvitt byrden i dette spørsmålet når vi svarer: Jesus døde for våre synder! And that’s it!! La oss gå litt mer i dybden. Gud får smake døden i den annen person i guddommen, Jesus Kristus. Gudmennesket Jesus dør, og vi må tenke oss at Gud Fader og Ånden lider med! Denne Jesus er gjort til forbannelse av Gud, og det på grunn av menneskets selvpåførte synd Ja, hele Den treenige Gud lider! Nåden for oss er at Jesus tar på seg straffen i vårt sted, lider i vårt sted. Jesus var fra tidenes morgen bestemt til det. Men Jesus overvant døden.

Jeg tenker på kobberslangen i ørkenen, 4 Mos 21. Slangen er jo Satans symbol, døden, fortapelsen og forførelsens symbol. Jesus går

under slangens forbannelse, og de som var blitt bitt av disse dødbringende seraf-slangene, berget livet ved å løfte blikket og beskue denne kobberslangen. Et symbolsk frempek på Ham som mer enn tusen år senere skulle løftes opp på korset og ta vår straff på seg, Jesus Kristus. Les Joh 3,14-17!

10. Ja, Gud skapte mennesket i "sitt bilde" (tselem, som i moderne hebraisk brukes om foto). Men hans kjærlighet til mennesket har kostet. Kostet Den Treenige Gud lidelse – og hans utvalgte folk, jødene, og de kristne lidelse. Ja, hele skaperverket! Men Gud elsket menneskene, han gav dem fri vilje, fritt valg om

vi ville være med i hans frelsesplan. Vi skulle ikke være tvangsstyrte "roboter".

11. Tilværelsen er en gåte; vi mennesker er ikke bare logiske vesener, men også moralske vesener. Selv ateister vedgår det. Vi har ikke bare å gjøre med en mekanisk tilværelse. Troens øye ser at Gud har planer med deg og meg.

Jeg vil avslutte med et ord i fra 1 Pet 1,18-19: *"For dere vet at det ikke var med forgjengelige ting, med sølv eller gull dere ble kjøpt fri fra den dårlige ferd som var arvet fra fedrene, men med Kristi dyrebare blod, som blodet av et feilfritt og lyteløst lam."* □

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

Heftet: "Når han kommer"

Heftet "Når han kommer" ble utgitt i 1971 på norsk. Originalens tittel er: "Når han kommer". Det er den svenske teolog og bibeloversetter David Hedegård (1891–1971) som har skrevet det.

Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlaget Lunde A/S til å trykke opp heftet på nytt.

I dette heftet tar David Hedegård for seg forskjellige og aktuelle tema angående utviklingen i naturliv, samfunnsliv og i kirken. Heftet er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er takknemlig for gaver til sitt arbeid.

Heftet kan bestilles hos Bibelsk Tros kassetjeneste. Se kontaktnfo side 31.

Ved sending via post betales porto av mottaker!

Åndens pant

AV CARL OLOF ROSENIUS

“Gi ham ring på fingeren” (Luk 15,22).

Den bortkomne sønns historie kan også lære oss når det salige øyeblikk kommer, da en synder virkelig får ta imot nåde, forlatelse og barnerett hos Gud.

Det skjer først når han har gått falitt på alt sitt eget: sin anger, bønn og forbedring, og for første gang vender sin sjels hjelpeløse og hungrende og tørstende øye mot den kors-festede. Og når han i evangeliet får se hva han aldri før har sett: at alt er ferdig, og han har nok, ja, mer enn nok i Kristus Jesus, da har han ikke bare fått kledningen på, men også ringen. Og ringen er Hellig-Åndens pant på at han nå er sønn i huset, og ikke daglønnet tjener. Ved synderens første troes-blikk på Jesus, kommer

nåden i funksjon. Om ikke dette er klart, havner en i en ulykkelig venting på gode følelser og på særskilte tegn, og glemmer og forakter ordet.

Legg merke til hva Jesus sier om denne bortkomne sønnen. Han var ennå ikke kommet fram til huset, hadde ennå ikke bedt en eneste bønn, felt en eneste tåre, eller gjort seg fortjent til noen ting.

Nei han var enda langt borte da faren ynkedes over ham, sprang ham i møte, falt om halsen på ham og kysset ham. Og om seg selv sier Jesus: “Den som kommer til meg, vil jeg aldri vise bort.”

Fra Kristus – vår rettferdighet. 20. dag. □

Uten sannhet finnes hverken kjærlighet eller frihet

AV KJELL SKARTVEIT

“Da de var ferdige med måltidet, sier Jesus til Simon Peter: Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn disse? Han svarte: Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær. Jesus sier til ham: Fø lammene mine! Igjen, for annen gang, sier han: Simon, sønn av Johannes, elsker du meg? Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær, svarte Peter. Jesus sier: Vær gjeter for sauene mine! Så sier han for tredje gang: Simon, sønn av Johannes, har du meg kjær? Peter ble bedrøvet over at Jesus for tredje gang spurte om han hadde ham kjær, og han sa: Herre, du vet alt. Du vet at jeg har deg kjær. Jesus sier til ham: Fø sauene mine! Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Da du var ung, bandt du beltet om deg og gikk dit du selv ville. Men når du blir gammel, skal du strekke ut hendene dine, og en annen skal binde beltet om deg og føre

deg dit du ikke vil. Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Da han hadde sagt dette, sa han til Peter: Følg meg!” Joh. 21,15-19

Hva er sannhet? Det var Pontius Pilatus som stilte det berømte spørsmålet til Jesus Kristus etter at Jesus Kristus hadde sagt “For å vitne om sannheten er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden. Hver den som er av sannheten, hører min røst.” Joh 18,37. Noe tidligere hadde Jesus sagt til de som hadde kommet til tro på ham at “dersom dere blir i mitt ord, da er dere i sannhet mine disipler. Og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal frigjøre dere.” Joh 8,31-32.

I dagens tekst møter vi Jesus etter oppstandelsen. Det er hans møte med Peter vi er vitne til. Peter som hadde fornektet Jesus tre ganger

blir møtt av Jesus som tre ganger spør: “*Elsker du meg?*” Det er en av de sterkeste historiene i Det nye testamentet. Guds sønn spør om Peter elsker ham. Jeg kan ikke tenke meg et større spørsmål.

Det er kjernen i kristendommen. Sannhet og kjærlighet. Uten sannhet finnes ikke kjærlighet og uten kjærlighet blir det også umulig å snakke om guddommelig sannhet. På samme måte som guddommelig kjærlighet forutsetter sannheten, vil sannheten i en treenig Gud bygge på kjærlighet. Det er derfor vi hverken finner sannhet eller kjærlighet i islam, begge deler vil nemlig begrense Allahs allmakt.

Men vår Gud elsker oss i sannheten, med en kjærlighet som ikke kan lyve eller endre hans løfter. Det er en kjærlighet som tåler menneskers svik og troløshet. Vi inviteres inn til et samfunn med Gud med hele oss. Han vet hvem vi er, han døde for oss alle. Samtidig kreves det at vi gjør det vi kan for å følge hans ord, og dermed oppleve den friheten han lover oss.

Og som jeg ikke kan bli lei av å understreke: Det var denne veldige aksepten for menneskers ulikhet som la grunnlaget for et samfunn der vi ble opplært til å tåle hverandres forskjellighet, men aller mest: Vi forstod hva sannhet er. Vi kan svare på spørsmålet til Pilatus. Vi fikk ikke bare frihet som kristne, barn av Gud, men også samfunn som ga innbyggerne frihet.

Men verden har blitt en annen. Stadig flere lover bygger på en virkelighetsforståelse som avviser sannheten. Det startet for alvor da abortloven ble vedtatt i 1978 og fortsatte med partnerskapslov, kjønnsnøytral ekteskapslov og ulike diskrimineringslover.

Problemet med løgn er at den må forsvares, den kan ikke stå for seg selv, og det er det vi er vitne til i våre dager. Friheten er blitt et problem for våre lovgivere, den kan nemlig brukes til å avsløre løgnen.

Det startet umiddelbart etter vedtaket om kjønnsnøytral ekteskapslov. Det ble ikke rom for opposisjon. Alt fra organisasjoner

til familier fikk beskjed om å gå i takt og la lovens virkelighetsforståelse bli en del av deres.

De som fulgte med, forstod at det var en internasjonal revolusjon vi var vitne til. Lovene som ble vedtatt i hele den vestlige verden var tilnærmet likelydende. Det var en unison hyllest av et mangfold av seksuelle orienteringer, samlivsformer, kjønnsidentiteter, religioner og etnisiteter. Lovene slo fast at vi ikke kan si at én religion er bedre enn en annen, at én samlivsform er bedre enn andre, at barn trenger en mor og en far eller at det er umulig å skifte kjønn.

Derfor hyller vi organisasjonen Fris kamp for de skeives rettigheter én dag, markerer deretter krystallnatten, for så å pynte våre Oslo til feiring av ramadan den neste.

De av oss som våget å si at denne ideologiske ligningen ikke går opp, får passet påskrevet. Lover som direkte angriper yringsfriheten er blitt en selvfølge. Straffelovens §185 og §270 vitner om en lovgiver som er blitt mer opptatt av å oppdra folket enn å beskytte det mot kriminelle. Det handler om at sannheten er blitt en fiende, og dermed vet vi heller ikke hva ekte kjærlighet er.

Elsker du meg, spurte Jesus Peter. Dagens politikere vil trolig ikke forstå spørsmålet. For den som elsker Jesus vil holde Guds bud og erkjenne hans sannhet. Politikere som tilraner seg makten over sannheten forakter friheten, og hos dem kan ikke kjærligheten eksistere. □

Evig kjærlighet

AV JENS MARIUS GIVERHOLT

“Ja, med evig kjærlighet har jeg elsket deg. Derfor har jeg latt min miskunn mot deg vare ved.” Jer 31:3.

Herren har alltid hatt meg kjær – meg, den største av alle syndere! Ser jeg på meg selv kan jeg ikke tro det. Men ser jeg bort fra meg selv og kun på det dyre korset på Golgata, da forandres all tvil til salig lov og pris.

La meg alltid ved foten av ditt kors se din

kjærlighet inntil døden, slik israelittene så opp på kobberormen. Da skal også jeg leve. Evig kjærlighet!

Elsker du meg virkelig også da, når jeg går kald og likegyldig, når jeg snubler og faller og når jeg ligner en rykende veke?

La min sjel være opptatt av deg, nå og alltid, slik at jeg midt i døden kan juble:

Gud er kjærlighet! □

**Lov og tak og evig ære være deg, Guds Son, vår bror
du som tener vilde være, fødd til ringe kår på jord!
Kjære Jesus, lær meg du rett med kjærleik, von og tru
i ditt fotefar å trede, så din veg vert all mi glede.**

**Skal enn kross og naud meg valde sukk og gråt i verda her,
lær meg fast ved deg å halde meir og meir og få deg kjær,
så til siste stund eg finn ved ditt liv og døden din
all mi lidning, von og visse! Å, lat meg deg aldri misse!**

Sangboken nr. 913. Av Thomas Kingo.

Bjørn Eidsvåg – en kvalifisert vranglærer

AV GUNNAR HOLTH

Bjørn Eidsvåg går igjen til angrep på selve den bibelske lære om helvete – altså stikk i strid med Skrift og bekjennelse. Det er ikke første gangen han frimodig løfter fram sitt budskap. Det er heller ikke første gangen vi opplever at prester (og biskoper) offentlig fornekter kirkens bekjennelse (Augustana art. 17).

Eidsvågs uttalelser er ikke til å misforstå: “Helvete er en ondsindig oppfinnelse”.

Under 70-årsfeiringen i Oslo spektrum refereres følgende: “Å forkynne helvete er et hjelpeøst, ondsinnet forsøk på å få oss til å bli sånn som de ville at vi skulle bli”.

Redaktør i Dagen, Tarjei Gilje, har sansen for Bjørn Eidsvåg. Han mener konservative kristne har mye å takke Eidsvåg for og at vi kan glede oss over hans sanger! Mye kunne vært sagt om Giljes fyldige kommentar og hans

omtale av Eidsvåg. Jeg lar det ligge – i undring og frustrasjon.

Og jeg vekkes: Er denne type kommentar og veiledning ei ny linje i Dagen? Nye “toner”?

For noen år siden skrev tidligere redaktør i Dagen, Odd Sverre Hove, en artikkel hvor han minner om at Bibelen pålegger alle troende å øve læretukt mot både kvalifisert vranglære og kvalifiserte vranglærere.

Han ga bl.a. en oversikt over NTs konkrete handlingspåbud til oss når det gjelder læretukt:

- Vi må “*vokte oss*” for de falske profetene og “*kjenne dem på fruktene*”, sier Jesus i Bergprekenen Matt 5,15ff. Vi må “*flykte fra fremmede hyrder*”, ved å “*kjenne dem på røsten*” (= læreinnholdet), heter det i Jesu hyrdelignelse Joh 10,1ff. Vi må “*vokte Guds menighet*” mot vranglærende, rovgriske ulver, sier Paulus i avskjedstalen i Milet. Apg 20,26ff.

- Videre: I Rom 16,17 går handlingspåbudet ut på at vi skal “*holde øye med*” vranglærerne og “*vende oss bort fra dem*”. Vi skal “*ikke tåle*” vranglærere med “*et annet evangelium*” 2 Kor 11,3.

Slike vranglærere skal vi anse som “*forbannet*” Gal 1,6ff.

Vi må “*se til at ingen får fanget oss*” med vranglære Kol 2,4ff. Og vi må “*ikke ha samkvem*” (= menighetssamkvem) med kvalifiserte vranglærere 2 Tess 3,14f.

- I brevene til Timoteus og Titus går handlingsdelen av læretuktforskriftene ut på at vi skal “*formane*” vranglærerne, “*vise fra oss*” vranglærerne og “*vende oss bort fra*” vranglærerne, 1 Tim 1,3, 4,7, 6,20. Nærmere bestemt skal vi “*formane dem en gang og to ganger*” og deretter “*vise dem fra oss*” Tit 3,10.

- Og i Johannesbrevene pålegges vi å “*prøve åndene*”, 1 Joh 4,1, “*ta oss i vare*” mot vranglærerne og “*ikke ta imot dem i husene våre*” (= gudstjenestelokalene) eller “*ønske dem ikke velkommen*” (= som talere og lærere) “*For den som hilser ham velkommen, blir medskyldig med ham i hans onde gjerninger*” 2 Joh 7ff. Så langt Hove. Det var andre “toner”..

Når det gjelder sangskatten, har vi mye å øse av. Det blir fortsatt ikke aktuelt for meg å sitere fra

Eidsvågs tekster. Utenkelig. Viser til oversikten av Hove.

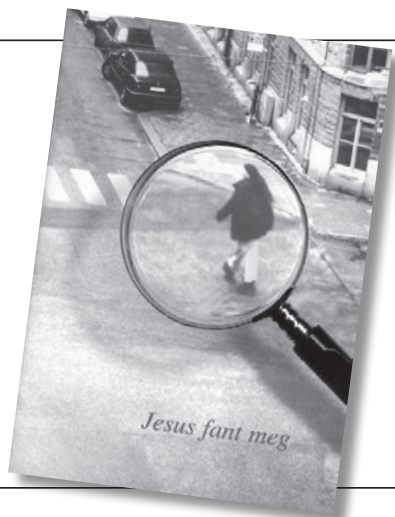
Vil ikke at noen skal tenke at jeg ønsker å legitimere hva den mannen står for.

Heller vil jeg “*vende meg bort fra*”.

Sitter med dyp sorg over at Eidsvåg igjen har lyktes i å ta fra folket vårt frykten for fortapelsen. □

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

Jesus lærer oss å forstå Bibelen

AV CARL FREDRIK WISLØFF

“Slik står det skrevet: Kristus skal lide og stå opp fra de døde tredje dag, og i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem. Dere er vitner om dette. Jeg sender over dere det som min Far har lovt. Men dere skal bli i byen til dere blir utrustet med kraft fra det høye.

Så førte han dem ut mot Betania, og han løftet sine hender og velsignet dem. Og mens han velsignet dem, skiltes han fra dem og ble tatt opp til himmelen. De falt på kne og tilbad ham og vendte så tilbake til Jerusalem i stor glede. Siden var de stadig i templet og lovpriste Gud.”

Bibelen er en vanskelig bok å forstå. Det sier mange, og så trekker de den slutning at den er for vanskelig. Dermed legger de den til side og bryr seg ikke mer om den.

Ja, det er sant. Bibelen er på mange måter en vanskelig bok. Den er så vanskelig at ingen egentlig fatter den uten å ha gått i skole hos Jesus. Det leser vi her hos Lukas: Jesus åpner sine disiplers forstand så de kunne forstå Skriftene. Veldige mengder av bøker er skrevet til forklaring av Bibelen. Og stadig kommer flere. Mye av dette er godt, annet er sant å si ikke til virkelig hjelp for noen. Det avgjørende er om bibeltolkeren har vært hos Jesus og fått sin forstand åpnet av ham selv. Og dette gjelder oss alle.

Husk at Bibelen er Guds eget ord. *“Hele skriften er inspirert av Gud”, 2 Tim 3,16.* Den treenige Gud er Bibelens egentlige forfatter. Så må han selv vite best hva den har å si oss. Det er dette vi leser i vår tekst. Tre ting er nevnt spesielt, tre hoved-sannheter som fremgår av en rett forståelse av Bibelen.

Det første er at Bibelen i sin helhet handler om Jesus Kristus, Guds Messias, verdens

frelser. *“Så står det skrevet, at Messias måtte lide og oppstå fra de døde den tredje dag.”*

Det er en sammenheng gjennom alle Bibelens bøker, fra den første til den siste, og sammenhengene heter Jesus, Guds Sønn. Han var den håpets stjerne som Gud i sin nåde tente for våre første foreldre på syndefallets dag: *“Kvinnens sed skal knuse slangens hode.”*

Med rette har det vært sagt at Bibelens budskap rett forstått kan sammenfattes i tre setninger: Han kommer! Det er det profetiske budskap i Det gamle testamente. Han er kommet! Det er det store frelsens ord i Det nye testamente. Og enda en setning: Han kommer igjen! Det er en grunntone i Det nye testamente: Jesus kommer igjen, og hans troende venner ser fram mot den dagen da han skal komme i skyen.

For det andre handler Bibelen om det store oppdrag som er betrodd Jesu troende venner: I Jesu navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folkeslag.

Det er dette som er den kristne kirkes oppdrag, det er til dette den er satt inn i verden. Redningen fra synd og død og alle onde makter heter syndenes forlatelse. Den som er tatt til nåde hos Gud, eier den største gave Gud har å gi. For, som det heter så fint i den lille katekismen: Hvor syndenes forlatelse er, der er og liv og salighet.

Og for det tredje: Ved troen på Guds Ord er vi under Jesu velsignelse. Teksten vår sier: Mens han velsignet dem, ble han tatt opp til himmelen.

Det siste de så av ham, var de naglemerkede hender som var løftet til velsignelse. Og dette fortsetter han med – for den som tror på ham. Lovet være Jesu navn for så stort et budskap! □

BIBELSAMLINGEN PÅ AUDNASTRAND LEIRSTED

29.07. – 02.08.2024

Tema: "Jesus alene"

Talere: Per Bergene Holm og Elias Østerhus

Mandag 29. juli

Kl 16.00 Registrering

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Åpningsmøte. Bergene Holm taler. Østerhus avslutter møtet

Tirsdag 30. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 11.00 Familiemøte. Bergene Holm taler

Kl 13.00 Middag

Kl 15.30 Kaffe

Kl 16.00 Sangsamling. Sanger av Trygve Bjerkrheim. Kåre Ekroll leder

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Østerhus taler.

Onsdag 31. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltime. Bergene Holm taler.

Kl 09.30 Elias Østerhus har barne/ungdomsandakt

Kl 13.00 Middag

Kl 15.30 Kaffe

Kl 16.00 Sangsamling. Sanger av Trygve Bjerkrheim. Kåre Ekroll leder

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Bergene Holm taler.

Torsdag 01. august

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltime. Bergene Holm taler.

kl.09.30 Elias Østerhus har barne/ungdomsandakt

Kl 12.30 Middag

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Bergene Holm taler

Kl 21.30 Forfriskninger. Frie vitnesbyrd.

Fredag 02. august

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Nattverdmøte v/en fra komiteen

Kl 11.00 Møte. Bergene Holm taler. Østerhus avslutter møtet

Kl 12.30 Middag med avslutning

Priser for 2024: Døgnpriser: Voksne kr 820, ungdom 13-19 år kr 450, barn 5-12 år kr 270, Familie maks kr 2800. Loftsrom kr 750. For vask av rom betales kr 300. Campingvogn/bobil og telt kr 250 pr døgn. Ta gjerne med laken, dynetrekk og putetrekk. Leie av trekk koster kr 170.

Priser for enkelte måltid: Voksne: Frokost kr 160, middag kr 230 og kveldsmat kr 160.

Ungdom: 13-19 år: Frokost kr 125, middag kr 180 og kveldsmat kr 125.

Barn 4-12 år: Frokost kr 100, middag kr 120 og kveldsmat kr 100.

Dersom de som bor i Campingvogn/bobil og telt inntar alle måltid i spisesalen, betales ikke leiepris for Campingvogn/bobil og telt. Lading av el-bil 130.-

Info/påmelding:
e-mail: btpost@bibelsk-tro.no
(eller Jarle Goa, mobil: 48008507)

Godt tilbud

Bestill Bibelsk Tro for 2024.
I tillegg får du nr 5 og 6 av 2023.

Postboks 67, 4349 Bryne eller e-post:
btpost@bibelsk-tro.no

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales: Se side 31

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Carl Fr. Wisløff (1908-2004)

Født i Drammen., Teologisk embets-eksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Emil Gustafsson (1862 -1900)

Svensk forkynner og sangforfatter

Göran Holmgren

Født 1950 i Skellefteå, Sverige. Fjellhaug bibelskole 1970-71. Forkynnerlinjen 1972-74. Forkynner i Trøndelag krets av NLM 1974-75. Predikant i EFS (Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen) 1976-2000. Fra 2000 predikant i ELS (Evangelisk Luthersk Samling) i Västerbotten. Redaktør av "Pietisten".

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Kristelig Gymnasium

1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Fritidsforkynner.

Gunnar Juelsson

Født i Skåne i Sverige 1939. Prest i Svenska kyrkan fra 1963. Pensjonist fra 2004. Mange år virksomhet i Kykliga Forbundet. Har skrevet flere bøker.

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Jens Marius Giverholt (1848-1916)

Cand. theol., forstander, forkynner og salmedikter.

John Jensen (1921 – 1993)

Elektriker. Predikant

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Ludvig Hofacker (1798-1828)

Tysk predikant.

Ole Hallesby (1879-1961)

Professor i teologi ved Menighets-fakultetet. Kjent som forkynner og forfatter av oppbyggelsebøker.

Roy Thronsdén

Født på Askøy i 1944, Cand.mag: Engelsk, tysk, norsk og arkeologi. Pedagogisk seminar. Bruker ofte hebraisk som primærkilde til dypdykk i GT. For det meste undervist i ungdomsskolen.

Thomas Hansen Kingo (1634-1703)

Dansk biskop og salmedikter.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Søndag	30. Juni	11.00	Alfred Salte	
Onsdag	03. Juli	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	07. Juli	11.00	Elias Østerhus	
Søndag	11. Aug.	11,00	Arvid Bjerga	
Søndag	18. Aug.	11,00	Elias Østerhus	
Søndag	25. Aug.	11,00	Steinar Handeland	
Søndag	01. Sept.	11,00	Eivind Gjerde	Nattverd
Onsdag	04. Sept.	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	08. Sept.	11,00	Endre Østerhus	
Søndag	15. Sept.	11.00	Oddvar Dahl	
Søndag	22. Sept.	11.00	Per Tjøstheim	
Søndag	29. Sept.	11.00	Jakob Trodahl	

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

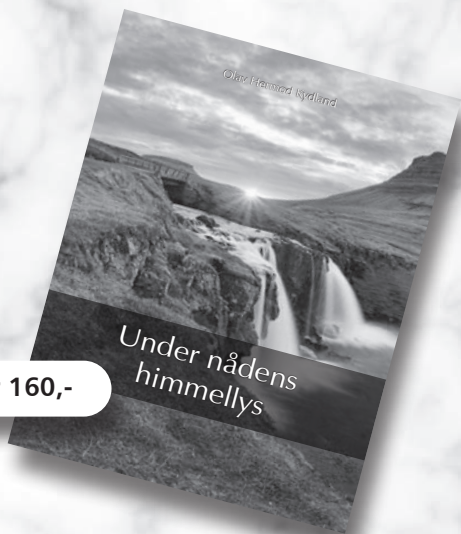
I lys av Ordet

Andaktsbok
Flere forfattere

Kr 100,-

Under nådens himmellys

Bok av Olav Hermod Kydland.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til de ulike priser på bøker og CD-er!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstocka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Hvor underlig er du i alt hva du gjør

- 1. Hvor underlig er du i alt hva du gjør!
Hvem kan dine veier forstå?
Men ett er dog sikkert den vei du meg før,
for meg er den beste å gå.**
- 2. Du vet ei, mitt barn hva jeg gjør her på jord.
Men du skal få se det engang.
Urolige hjerte, hva sørger du for?
Din prøvelsestid er ei lang.**
- 3. O Herre, du veier i tusentall har,
og hvilken du velger for meg,
får være det samme når blott du meg tar
til himmelen sammen med deg.**
- 4. Jeg som Elias med ildvognens fart
forlater den ødslige strand.
All smerte forsvinner, og allting blir klart
hos Jesus i gledenes land.**
- 5. Vi bøyer oss ned i tilbedelse der
og synger med engler i kor:
O Herre, rettferdig og nådig du er,
i alt hva du gjør er du stor.**
- 6. Jeg venter tålmodig, tilfreds med min lodd
til engang hvert hvorfor får svar.
En arv uten like hos Gud jeg har fått,
det herlige håpet jeg har.**